

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ**

**«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ВЕТЕРИНАРНОЇ
МЕДИЦИНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ»**

Збірник матеріалів

**III міжнародної науково-практичної конференції
науково-педагогічних працівників та молодих науковців,
(16–17 жовтня 2025 р., м. Одеса)**

Одеса – 2025

УДК 636:619:616

Актуальні аспекти розвитку ветеринарної медицини в умовах євроінтеграції : матеріали III міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса, 16–17 жовтня. 2025 р. Одеса, 2025. 244 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Одеського державного аграрного університету (протокол № 3 від 27 листопада 2025 р.)

Матеріали подано у авторській редакції. Автори несуть відповідальність за достовірність викладених наукових фактів

Відповідальний за випуск – канд. вет. наук Запека І.Є.

© ОДАУ Україна, 2025

ЗМІСТ

Секція 1

ДІАГНОСТИКА ХВОРОБ І ТЕРАПІЯ ТВАРИН В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ, НАУЦІ І ПРАКТИЦІ

Бубнов С., Кісера Я.	10
ГЕМАТОЛОГІЧНІ ТА БІОХІМІЧНІ ЗМІНИ В КРОВІ СОБАК ЗА ПІОДЕРМІЇ	
Водоп'янова Л., Бобрицька О., Жукова І., Улізко П.	12
ЕЛЕКТРОФІЗІОЛОГІЯ: ВІД КЛАСИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ДО	
НЕЙРОТЕХНОЛОГІЙ	
Герасименко К., Кушнір В.	14
АНТИСЕПТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ЦИБУЛІ ТА ЧАСНИКУ	
Гоцуляк М., Сахнюк В., Харченко В.	18
ІНФОРМАТИВНІСТЬ КАЛЬЦІЮ ЗАГАЛЬНОГО, ЛУЖНОЇ ФОСФАТАЗИ ТА ЇЇ	
ІЗОФЕРМЕНТІВ У РАННІЙ ДІАГНОСТИЦІ ГІПОКАЛЬЦІЄМІЇ В КІЗ	
Гринько Я., Дубін Р.	21
ЗНАЧЕННЯ КОРМІВ СУПЕРПРЕМІУМ-КЛАСУ У ПРОФІЛАКТИЦІ	
ВНУТРІШНІХ ПАТОЛОГІЙ У ДОМАШНІХ ТВАРИН: АНАЛІЗ ACANA ТА	
ROYAL CANIN	
Гринько Я., Дубін Р.	22
РОЛЬ ДІЄТИЧНИХ КОРМІВ HILL'S У ПРОФІЛАКТИЦІ ТА КОРЕКЦІЇ	
ОЖИРІННЯ У КОТІВ	
Драгомир Д., Улізко С., Франчук-Крива Л.	24
АНАЛІЗ АСОРТИМЕНТУ ПРЕПАРАТІВ ДЛЯ ПРОФІЛАКТИКИ	
ДИРОФІЛЯРІОЗУ	
Жмай А., Кушнір В.	26
ФАРМАКОЛОГІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ЕФІРНИХ ОЛІЙ	
Каліна А., Дубін Р.	29
АНАЛІЗ ЛІНІЙКИ КОРМІВ BRIT CARE ДЛЯ КОТІВ	
Каліна А., Дубін Р.	31
РОЛЬ ХАРЧУВАННЯ У ПРОФІЛАКТИЦІ ОЖИРІННЯ У ДОМАШНІХ КОТІВ	
Кожин В., Чухно В.	32
ОСОБЛИВОСТІ УЛЬТРАЗВУКОВОЇ ДІАГНОСТИКИ СЕЧОКАМ'ЯНОЇ	
ХВОРОБИ У КОТІВ	
Ледовський В.	34
НЕВРОЛОГІЧНЕ ОБСТЕЖЕННЯ ТА ЛОКАЛІЗАЦІЯ УРАЖЕНЬ У СПИННОМУ	
МОЗКУ	
Манжос-Кириловська М., Бирка О.	36
СУЧАСНІ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ЦИТОЛОГІЧНИХ І	
ГІСТОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ВЕТЕРИНАРНІЙ ДІАГНОСТИЦІ	
Махотіна Д.	39
РЕЗУЛЬТАТИ КЛІНІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕНІМІКОЛУ ЗА	
ДЕРМАТОФІТОЗАХ У СОБАК	
Маценко О.	41
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВЕТЕРИНАРНОГО ПРЕПАРАТУ ПІМОВЕТКАРДІО У	
КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ СОБАК ЗА ДИЛАТАЦІЙНОЇ КАРДІОМІОПАТІЇ	
Мельник А., Сакара В., Чуб О., Білик Б., Дубін О.	43
А-ВІТАМІННИЙ ТА МІКРОМІНЕРАЛЬНИЙ ОБМІН В КУРЕЙ-НЕСУЧОК	
ПРОДУКТИВНОГО ПЕРІОДУ ЗА ВИКОРИСТАННЯ ПРЕПАРАТУ РОСТ	

Рудяшко В., Кравченко С., Канівець Н., Бурда Т.	46
ПАТОЛОГІЯ ПЕЧІНКИ ТА НИРОК У СВІЙСЬКИХ СОБАК м. ПОЛТАВА	
Свистун Ю., Личук М.	47
МЕТАБОЛІЧНИЙ СИНДРОМ У СВИНОМАТОК: НЕДІАГНОСТОВАНА ПРОБЛЕМА	
Слівінська Л., Личук М., Щербатий А.	49
МОНІТОРИНГ МІНЕРАЛЬНОГО ОБМІНУ ВИСОКОПРОДУКТИВНИХ КОРІВ У ТРАНЗИТНИЙ ПЕРІОД	
Тодоров М., Іванес Т.	51
БІОХІМІЧНІ ЗМІНИ СЕЧІ У КОТІВ ПІД ЧАС КОРЕКЦІЇ ХНН ФОСФАТБІНДЕРАМИ	
Чуб О., Вовкотруб Н., Мельник А., Піддубняк О., Харченко А., Грицай В.	54
ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ МОНЕНЗИНУ З МЕТОЮ ПРОФІЛАКТИКИ КЕТОЗУ В ДІЙНИХ КОРІВ	
Шалягіна О., Кушнір В.	58
ПРЕПАРАТИ ВАЛЕРІАНИ В КОМПЛЕКСНІЙ ТЕРАПІЇ ЗА ПІДВИЩЕНОЇ ТРИВОЖНОСТІ У КОТІВ	
Щепетільников Ю.	60
РЕЗУЛЬТАТИ КЛІНІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРЕПАРАТУ ЕПІВЕТ ЗА ЕПІЛЕПСІЇ У СОБАК	
Grigorash P., Horiuk Y.	62
MODULATION OF PIG MANURE MICROBIOTA AND ODOR REDUCTION USING THE BIODESTRUCTOR SANAERO	
Sobakar J.	65
FEATURES OF MINERAL METABOLISM DISORDERS IN DOGS	
Tsymbolisty V., Horiuk Y.	66
ANTIBIOTIC RESISTANCE OF CANINE OTITIS PATHOGENS AND THE ROLE OF BIOFILMS IN DISEASE RECURRENCE	

Секція 2

СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВЕТЕРИНАРНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ ТА БІОТЕХНОЛОГІЇ

Калінчак Є., Бойко Ю., Брошков М.	69
УЛЬТРАЗВУКОВА ЕКСТРАКЦІЯ БІОЛОГІЧНО АКТИВНИХ РЕЧОВИН З СИРОВИНИ <i>ROTAMOGETON PERFOLIATUS</i>	
Клестова З., Годовський О., Вороніна А., Савінова І.	70
ОТРИМАННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ НОВИХ ВИСОКОСПЕЦИФІЧНИХ ЛІНІЙ КУЛЬТУР КЛІТИН ХОЛОДНОКРОВНИХ ТВАРИН ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ВИКОРИСТАННЯ ЯК МОДЕЛІ ДЛЯ БІОТЕХНОЛОГІЧНИХ, ТОКСИКОЛОГІЧНИХ, ЕКОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	
Лівощенко Є., Павловський В.	73
ФАГОЦИТАРНА АКТИВНІСТЬ КЛІТИН КРОВІ ТА ЇЇ ДИНАМІКА У ПЕРЕПЕЛІВ	
Хавін О., Редько В., Бобрицька О., Водоп'янова Л.	75
ДОСЛІДЖЕННЯ ЗВ'ЯЗКУ ТИПОЛОГІЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ НЕРВОВИХ ПРОЦЕСІВ ІЗ РИСАМИ ТЕМПЕРАМЕНТУ У СОБАК	
Andrieieva M., Yakimenko T.	77
PROSPECTS FOR THE USE OF STEM CELLS IN VETERINARY MEDICINE	

Секція 3

НОРМАЛЬНА І ПАТОЛОГІЧНА МОРФОЛОГІЯ ТВАРИН ТА СУДОВА ВЕТЕРИНАРІЯ

Боровков С., Соколюк В., Бойко П., Мандигра Ю.	79
ТВАРИНА – ЛЮДИНА: НЕБЕЗПЕЧНА ЕСТАФЕТА	
Вовк М., Гуральська С.	81
ГЕМАТОЛОГІЧНІ ПОКАЗНИКИ ЯК МАРКЕРИ ПАТОГЕНЕЗУ ЕКТОПАЗИТАРНИХ ДЕРМАТИТІВ У СОБАК	
Демус Н., Горальський Л., Сокульський І.	83
МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ СЕРЦЯ ТЕЛИЧОК ЗАЛЕЖНО ВІД ТИПУ АВТОНОМНОЇ РЕГУЛЯЦІЇ СЕРЦЕВОГО РИТМУ	
Запека І., Мусевич М.	85
ОСОБЛИВОСТІ БУДОВИ ПЕРЕДНЬОЇ ТА СЕРЕДНЬОЇ КИШКИ КОНИКА, ЦВІРКУНА ТА КАПУСТЯНКИ	
Ільніцький М., Бевз О., Сокольський В., Дудка В.	88
ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ МОРФОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	
Коренєва Ж., Роша Л., Фроук А.	91
НОВОУТВОРЕННЯ НОСОВОЇ ПОРОЖНИНИ ТА НОСОВИХ ПАЗУХ У ДРІБНИХ ТВАРИН: ОСОБЛИВОСТІ СИМПТОМАТИКИ, ПАТОМОРФОЛОГІЇ ДІАГНОСТИКИ ТА ТЕРАПІЇ	
Кот Т., Ковальчук В., Писанко О.	94
МЕТОДИ ВИМУШЕНОГО ЗАБОЮ РИБ: ЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ	
Лазоренко А., Бондаренко І., Коренєва Ж.	96
ГІСТОСТРУКТУРНІ ЗМІНИ М'ЯКУШНИХ ХРЯЩІВ У КОНЕЙ ЗА ХРОНІЧНОГО ЛАМІНІТУ	
Мазуренко Ю., Бондаренко І., Коренєва Ж.	98
ФОРМУВАННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ШАРУ ЕНДОМЕТРІЯ В КОРІВ ЗА МЕТЕСТРУСУ	
Олішевський В., Гуральська С.	102
МОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ ПЕЧІНКИ ЗА ПОЛІМОРБІТНОЇ ПАТОЛОГІЇ У КОРІВ ПЕРЕХІДНОГО ПЕРІОДУ	
Печерська В., Станішевський Д.	104
НАБУТІ ЗАХВОРЮВАННЯ СЕРЦЯ СОБАК ТА КОТІВ	
Тюніна Д., Скрипка М.	107
МОРФОЛОГІЧНІ МАРКЕРИ ДИФЕРЕНЦІЙНОЇ ДІАГНОСТИКИ ГІПОТЕРМІЇ У ПРАКТИЦІ СУДОВО-ВЕТЕРИНАРНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ	
Liakhovich L.	111
STRUCTURE OF MORTALITY OF PEACOCKS OF PRIVATR ECOLOGICAL PARKS: RETROSPECTIVE ANALYSIS	

Секція 4

НОВІТНІ ДОСЯГНЕННЯ У ВЕТЕРИНАРНІЙ ХІРУРГІЇ ТА АКУШЕРСТВІ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Данкевич Н., Скрипка Г., Галян А., Данкевич А.	114
КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ АСПЕКТ КОГНІТИВНИХ КАРТ ТВАРИН	
Ємельяненко О., Чорнозуб М.	117
СУЧАСНІ УЯВЛЕННЯ ЩОДО ЕТІОЛОГІЇ, ПАТОГЕНЕЗУ, ЛІКУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКИ ЛАМІНІТІВ У КОНЕЙ	

Мирний О.	119
ГЕАНГІОСАРКОМА СЕРЦЯ СОБАК АСОЦІЙОВАНА З СТІЙКОЮ ШЛУНОЧКОВОЮ ТАХІКАРДІЄЮ: АНАЛІЗ КЛІНІЧНОГО ВИПАДКУ, СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ	
Морозов М., Розум Є., Москалюк І.	121
КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ОПЕРАТИВНОГО ЛІКУВАННЯ РВАНОЇ РАНИ В ДІЛЯНЦІ ГОЛОВИ У КОНЯ	
Новицький В., Слюсаренко Д.	123
ГЕМАТОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАСТОСУВАННІ ДВОХ МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ СОБАК З НЕСТАБІЛЬНОСТЮ КРИЖОВО-КЛУБОВОГО СУГЛОБА	
Розум Є., Морозов М.	125
ЕФЕКТИВНІСТЬ СТИМУЛЯЦІЇ ВІДТВОРНОЇ ФУНКЦІЇ КРОЛЕМАТОК ТА ПІДВИЩЕННЯ ЇХ ПЛОДЮЧОСТІ	
Роман Л., Войцевич В.	129
ПОЛІМОРФІЗМ ЯЄЧНИКІВ КОРІВ МОЛОЧНИХ ПОРІД З ХРОНІЧНИМ НЕПЛІДДАМ	
Роман Л., Терещенко Н.	131
ВТРАТИ ГЕНЕТИЧНОГО РЕСУРСУ ВИСОКОПРОДУКТИВНИХ КОРІВ ЯК НАСЛІДОК ХРОНІЧНИХ ГІНЕКОЛОГІЧНИХ ПАТОЛОГІЙ	
Роман Л., Терещенко К.	132
ЗНАЧЕННЯ ЕМБРІОБАНКІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ЗНИКАЮЧИХ ПОРІД ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В УКРАЇНІ	
Шапарєв Г.	134
МЕДІАЛЬНИЙ ВИВИХ КОЛІННОЇ ЧАШКИ У СОБАК: ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ	
Шульженко Є., Данкевич Н.	136
АГРЕСІЯ СОБАК	
Roman L., Tereshchenko C., Zhukov Yu.I.	139
MODEL OF THE ORGANIZATION OF DUAL EDUCATION IN THE AGRICULTURAL SECTOR ON THE BASIS OF TECHNONATIONALISM	
Serhiienko V., Koshevoy V., Naumenko S.	142
ANALYSIS OF PREVALENCE OF THE MAIN FACTORS OF CULLING OF DOGS EJACULATE UNDER PROSTATITIS	

Секція 5

БІОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА, БІОЗАХИСТ ТА ЕПІЗООТИЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ТВАРИННИЦТВА

Бендасюк О., Криця Я., Боровков С., Захарова О.	144
НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФІЛАКТИКИ БІОЛОГІЧНИХ РИЗИКІВ І ЗАГРОЗ ДЛЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	
Богач М., Рачинський А.	146
ФІТОГЕННІ ТА ХІМІОТЕРАПЕВТИЧНІ ЗАСОБИ У ПРОФІЛАКТИЦІ Й ЛІКУВАННІ БЛАСТОЦИСТОЗУ ТА ГІСТОМОНОЗУ ІНДИКІВ	
Боровков С., Дерев'янка С.	148
ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА АКТУАЛЬНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ	

Галатюк О., Худа А., Романишина Т., Лахман А.	151
АНТИБАКТЕРІАЛЬНА ІМУННА ВІДПОВІДЬ ОРГАНІЗМУ КУРЧАТ-БРОЙЛЕРІВ ПРИ КЛОСТРИДІОЗАХ ЯК ОСНОВА СИСТЕМИ БІОБЕЗПЕКИ У ПТАХІВНИЦТВІ	
Гужвинська С.	153
НОДУЛЯРНИЙ ДЕРМАТИТ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ – СУЧАСНИЙ СТАН	
Ващик Є., Гужвинська С., Нікіфорова О., Мазанний О.	155
ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КЛІЩОВОГО ЕНЦЕФАЛІТУ В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄС	
Ващик Є., Конкін Д.	157
ЛИХОМАНКА ЧИКУГУНЬЯ: СУЧАСНІ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ЗАГРОЗИ ТА РИЗИКИ ЗАНЕСЕННЯ В УКРАЇНУ	
Панікар І., Колич Н., Султан В.	159
ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІКО-МОРФОЛОГІЧНОГО ПРОЯВУ ЛЕЙКОЗУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В ОДЕСЬКОМУ РЕГІОНІ	
Пероцька Л., Наконечний І., Савченко Д.	163
ЕКОЛОГО-ЕПІЗООТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ФАУНІСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ ТИЛІГУЛО-БУЗЬКОГО МЕЖИРІЧЧЯ	
Коваленко В., Ігнат'єва Т., Романько М., Боровков С., Пономарьова С.	166
ОЦІНКА ФУНГІЦИДНОЇ ДІЇ БІОЦИДНОГО ПРЕПАРАТУ «ЕКОДЕЗ УЛЬТРА»	
Люлін П.	169
ЕКОЛОГО-ЕПІЗООТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КИШКОВИХ ПАРАЗИТОЦЕНОЗІВ У КУРЕЙ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ПАРАЗИТАРНИХ СИСТЕМ В ПРОМИСЛОВИХ ПТАХОГОСПОДАРСТВАХ СХІДНОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ	
Лиман Є.	171
ВИВЧЕННЯ ГЕЛЬМІНТОФАУНИ ЦЕСАРОК НА РІЗНИХ КОНТИНЕНТАХ, ЯК ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ІНВАЗІЙ	
Пивовар Є., Жунько І.	174
ПОРТРЕТ АНТИГЕННОЇ СТРУКТУРИ ЗБУДНИКА ЛЕПТОСПІРОЗУ	
Сачкова М.	175
ЕУРИТРЕМОЗ ЖУЙНИХ: ПРОБЛЕМА ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ?	
Соловійова Л., Шаганенко В.	178
ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ АНТИГЕЛЬМІНТИКІВ ЗА ПСОРОПТОЗУ КРОЛІВ	
Сюсюк В.	180
ПАТОГЕННІСТЬ ЕПІЗООТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ <i>P. MULTOCIDA</i> СЕРОВАРУ D В БІОПРОБІ НА БІЛИХ МИШАХ	
Уколова К.	183
АКАРОЗИ КІЗ: ПОШИРЕННЯ У СВІТІ ТА КЛІНІЧНІ ПРОЯВИ	
Шаганенко Р., Шаганенко В., Козій Н., Авраменко Н., Соловійова Л.	185
ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕПАРАТІВ НА ОСНОВІ (S)-МЕТОПРЕНУ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ ТА БЛАГОПОЛУЧЧЯ ГАЛУЗІ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА	
Sosnytska A., Zazharskyi V.	188
MYCOBACTERIAL LANDSCAPE OF THE TECHNOLOGICAL HABITAT OF ANIMAL AT A DAIRY FARM	

Секція 6 ВЕТЕРИНАРНА ГІГІЄНА, САНІТАРІЯ ТА ІНСПЕКТУВАННЯ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Богатко А., Букалова Н., Мазур Т., Приліпко Т., Богатко Н.	192
КОНТРОЛЬ БЕЗПЕЧНОСТІ ТА ЯКОСТІ М'ЯСНИХ ФАРШІВ	
Вирвикишка С.	194
ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ПОЛІТИКИ КОМФОРТУ ДЛЯ МОЛОЧНОЇ ХУДОБИ	
Войцехівський В.	196
ОБГРУНТУВАННЯ ПРОЯВУ МЕТАБОЛІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ КОРІВ	
Зажарська Н., Боровик І., Коваленкова В.	198
ДОСЛІДЖЕННЯ КРОВІ КУРЧАТ-БРОЙЛЕРІВ ЗА ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ЛІСТЕРІОЗУ	
Захарова О., Тарасов О., Криця Я., Янголь Ю.	200
ІДЕНТИФІКАЦІЯ МІКРОСКОПІЧНИХ ГРИБІВ РОДУ <i>FUSARIUM</i> В ЗЕРНІ КУКУРУДЗИ ЗА ВИКОРИСТАННЯ ПЛР ТЕСТУ	
Лихіцька К.	202
ОЦІНКА ДІЇ ЗАСОБІВ ДЛЯ ВНУТРІШНЬОЇ ГЕРМЕТИЗАЦІЇ СОСКІВ ВИМЕНІ НА КІЛЬКІСТЬ СОМАТИЧНИХ КЛІТИН, МАСИТ У ЛАКТУЮЧИХ КОРІВ	
Лук'янчук М.	204
ГІГІЄНІЧНІ ЗАХОДИ ТА ЗАСОБИ ПРОФІЛАКТИКИ КЕТОЗІВ	
Мідик С., Якубчак О., Корнієнко В.	206
ЖИРНОКИСЛОТНИЙ СКЛАД ЖОВТКІВ КУРЯЧИХ ЯЄЦЬ, ЗАЛЕЖНО ВІД ПОРИ РОКУ	
Назаренко С.	208
АЛОГОРИТМ ВЕТЕРИНАРНО-САНІТАРНОГО ІНСПЕКТУВАННЯ М'ЯСА ПТИЦІ	
Ніякий С.	210
ПОШИРЕННЯ КАМПІЛОБАКТЕРІОЗУ ПТИЦІ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	
Нотевська Ю.	212
АНАЛІЗ РИЗИКІВ ТА ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА	
Півень О., Горшкова К.	213
МОНІТОРИНГ СТУПЕНЯ СВІЖОСТІ ЛОСОСЯ СЛАБОСОЛЕНОГО	
Скрипка Г., Затолочна А., Найдіч О., Павленко М.	216
ДЕОНТОЛОГІЧНІ ПРИНЦИПИ У ВЕТЕРИНАРНІЙ ПРАКТИЦІ	
Тарасенко Л., Войцехівський В., Васильєва А.	219
АНАЛІЗ ФАКТОРІВ РИЗИКУ ЗА ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА ТА ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я	
Тишківська Н., Якубчак О.,	222
ЖИРНОКИСЛОТНИЙ СКЛАД МОЛОКА КОРІВ ЗА ЗГОДОВУВАННЯ ГУМІНОВО-МІНЕРАЛЬНОЇ ДОБАВКИ	
Ткачук С.	224
ВПЛИВ ПРЕБІОТИКУ НА ГЕМАТОЛОГІЧНІ ПОКАЗНИКИ І МІКРОБІОМ СЛІПОЇ КИШКИ КРОЛІВ	
Чечет О., Гороховський М.	226
САНІТАРНО-ГІГІЄНІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ВОДИ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Чечет О., Юрченко Д.	228
РОЛЬ БІОЦИДІВ У ВЕТЕРИНАРНІЙ ПРАКТИЦІ	

SECTION 7: INTERNATIONAL EXPERIENCE AND PERSPECTIVES IN VETERINARY MEDICINE

Ramin Alastan Abbasov	232
STUDY OF γ -GLOBULIN DYNAMICS IN THE SERUM OF NEWBORN CALVES AND EVALUATION OF THE EFFECT OF PROBIOTICS	
Deniz Çira, Kerem Öter	234
ANTIPARASITIC DRUG RESISTANCE ON SEA LICE: AN IGNORED THREAT FOR AQUACULTURE?	
Merih Gündoğdu, İbrahim Akyazı	235
ANESTHESIA, OXYGENATION, AND TISSUE PERFUSION IN CATS AND DOGS	
Ramil Telman Mammadov, Nargiz Masim Huseynova	237
STUDY OF THE APPLICATION OF SOME MICROELEMENTS IN FEED IN QUAIL FARMS	
Seyfi Özdemir	240
EFFECTS OF SPECIES, SEX, AGE, AND SEASON ON CARCASS BRUISING AND WEIGHT IN CATTLE AND WATER BUFFALO: A STUDY FROM TÜRKİYE	
Schmid A., Dankevych N. I.	241
DERMATOMYCOSES OF SMALL DOMESTIC ANIMALS AND HUMANS	
Büşra Vezir	243
PROCALCITONIN AS A BIOMARKER IN EQUINE MEDICINE: CURRENT EVIDENCE AND FUTURE PERSPECTIVES	
Merve Yılmaz, Ashhan Baykal Uğur, Mert Sarılar, Sinem Özlem Enginler, Gamze Evkuran Dal, Nina Dankevych	244
CASE OF GRAVID INGUINAL HYSTEROCELE IN A GERMAN SHEPHERD BITCH ORAL PRESENTATION	

УДК 636.09:614.253

ДЕОНТОЛОГІЧНІ ПРИНЦИПИ У ВЕТЕРИНАРНІЙ ПРАКТИЦІ

Галина Скрипка, канд. вет. наук, асистент кафедри інфекційної патології,
біобезпеки та ветеринарно-санітарного інспектування імені професора В.Я.Атамася,
Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

ORCID ID 0000-0002-3326-7604

e-mail: ludskayaya@gmail.com

Анна Затолочна, здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
2 курсу ОП «Ветеринарна медицина»

Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

e-mail: anyazace@gmail.com

Ольга Найдіч, канд. вет. наук,

доцент кафедри ветеринарної медицини та гігієни,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ORCID ID 0000-0002-1016-5891

e-mail: olia_naidich@ukr.net

Максим Павленко, здобувач другого (магістерського)
рівня вищої освіти 6 курсу ОП «Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза»
Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

e-mail: MaksPav@gmail.com

Вступ. Ветеринарна деонтологія – це галузь прикладної етики, що вивчає професійно-моральні норми та принципи поведінки ветеринарного лікаря. Вона визначає систему цінностей, якою має керуватися фахівець у своїй діяльності, забезпечуючи гармонійні відносини між ветеринаром, твариною, її власником, колегами та суспільством. Ця дисципліна формує моральні норми поведінки спеціаліста, спрямовуючи його діяльність не лише на ефективне лікування тварин, але й на дотримання гуманності, відповідальності та професійної доброчесності. Ветеринарна деонтологія вчить приймати етично виважені рішення у складних і суперечливих ситуаціях – таких як евтаназія, проведення наукових експериментів, конфлікт інтересів чи економічний тиск.

Завдяки своїй морально-етичній основі, ветеринарна деонтологія підвищує рівень довіри до професії, сприяє зміцненню авторитету ветеринарної медицини та розвитку високих стандартів професійної культури в галузі охорони здоров'я тварин.

Значення етики у ветеринарній медицині. Етика у ветеринарії є ключовим чинником формування професійної культури, довіри клієнтів та забезпечення благополуччя тварин. Вона визначає моральні орієнтири діяльності ветеринарного лікаря, регламентує його поведінку у взаєминах із тваринами, їх власниками та суспільством загалом [1].

Ветеринарна деонтологія базується на наступних засадах:

1. Довіра клієнтів

Довіра власників тварин до ветеринарного спеціаліста ґрунтується на чесності, повазі та професійній відповідальності лікаря. Етична поведінка передбачає відкриту комунікацію, достовірне інформування клієнта про стан тварини, прогноз захворювання та можливі методи лікування. Такий підхід зміцнює взаєморозуміння й підвищує ефективність лікувального процесу.

2. Репутація професії

Дотримання високих морально-етичних стандартів підвищує авторитет ветеринарної медицини як важливої складової системи охорони здоров'я. Порушення

професійної етики, навпаки, підриває суспільну довіру не лише до окремого лікаря, а й до ветеринарної спільноти загалом. Етична культура є основою позитивного іміджу професії та гарантією її сталого розвитку.

3. Благополуччя тварин

Основним етичним імперативом ветеринарії є пріоритет інтересів тварини. Лікар зобов'язаний застосовувати лише гуманні методи лікування, спрямовані на зменшення болю, страждань і забезпечення фізичного та психологічного комфорту пацієнта [1-2].

Основними принципами ветеринарної деонтології є:

гуманність – лікар ветеринарної медицини повинен ставитися до тварин із повагою, співчуттям і милосердям. Забороняється будь-яка форма жорстокості або безпідставного завдання болю;

відповідальність - професійна діяльність лікаря ветеринарної медицини базується на особистій відповідальності за життя, здоров'я та добробут тварини. Лікар має усвідомлювати наслідки своїх рішень і нести за них моральну та професійну відповідальність;

чесність і справедливість - фахівець повинен бути чесним і об'єктивним у взаєминах із клієнтами, не приховувати важливої інформації про стан тварини, не зловживати довірою та уникати конфлікту інтересів.

професійна компетентність - етична поведінка передбачає постійне підвищення кваліфікації, дотримання сучасних стандартів діагностики та лікування, критичну самооцінку своєї діяльності та готовність до професійного вдосконалення [1, 3].

Головним завданням ветеринарної деонтології є обов'язок перед твариною. Ветеринарний лікар має поважати життя кожної істоти, прагнучи до збереження її здоров'я та благополуччя. Евтаназія може бути виправданою лише як останній гуманний засіб припинення нестерпних страждань, коли інші методи допомоги вичерпані [2].

Ветеринарний лікар повинен піклуватися про добробут тварин та проявляти милосердя. Моральний обов'язок ветеринара полягає не лише у лікуванні, але і у створенні умов для повноцінного існування тварини. Лікар повинен запобігати стражданням, контролювати умови утримання, захищати тварин від насильства та забезпечувати психологічний комфорт. Гуманність і милосердя є основними моральними критеріями професійної діяльності ветеринарного фахівця [1, 2].

Окрім того, спеціаліст ветеринарної медицини має обов'язок і перед клієнтом. Одним із ключових аспектів ветеринарної етики є шанобливе ставлення до власника тварини. Ветеринарний лікар повинен дотримуватися коректності у спілкуванні, демонструвати повагу, терпимість і професійну доброзичливість. Важливо забезпечувати конфіденційність отриманої інформації та правдиво інформувати власника про стан тварини, прогноз і можливі наслідки лікування. Лікар має чітко й доступно пояснювати варіанти діагностики й терапії, щоб клієнт міг ухвалювати обґрунтовані рішення на основі повної інформації [1-4].

Професійна етика вимагає від ветеринара прозорості у фінансових відносинах. Вартість послуг повинна бути обґрунтованою, а призначення непотрібних процедур – неприпустимим. Ветеринар і власник несуть спільну відповідальність за результат лікування, тому лікар має сприяти підвищенню обізнаності клієнта щодо догляду, профілактики та утримання тварин. Така співпраця створює партнерські відносини, засновані на взаємній довірі та повазі [5].

Водночас, лікар ветеринарної медицини має обов'язок і перед суспільством, який полягає, *по-перше*, у профілактиці захворювань. Адже ветеринарна медицина має важливе соціальне та санітарно-епідеміологічне значення, оскільки спрямована на захист здоров'я як тварин, так і людей. Лікар відіграє провідну роль у профілактиці інфекційних хвороб, контролі епізоотій і запобіганні поширенню зоонозів. Виконання

ветеринарно-санітарних вимог і державних регламентів забезпечує біобезпеку тваринництва та стабільність продовольчої системи [1-4].

По-друге – це соціальна та екологічна роль ветеринара у суспільстві: ветеринар є не лише лікарем, але і просвітником і захисником довкілля. Його діяльність охоплює поширення знань про гуманне ставлення до тварин; популяризацію вакцинації та профілактичних заходів; контроль безпечності продуктів тваринного походження; захист навколишнього середовища від шкідливих відходів ветеринарної практики. Завдяки цьому ветеринарна професія має вагоме значення у формуванні здорового, екологічно безпечного суспільства [1-4].

По-третє ветеринарний спеціаліст повинен підтримувати професійні взаємини та їхній розвиток, адже високий рівень етичної культури передбачає взаємоповагу та підтримку серед колег. Ветеринарний лікар має уникати нечесної конкуренції, пліток чи дискредитації колег, натомість сприяти обміну досвідом і спільному вдосконаленню професійних навичок. Постійне самоосвіта і розвиток компетентності – моральний обов'язок фахівця, адже якість лікування та довіра суспільства безпосередньо залежать від професійного рівня лікаря [1-4, 5].

Етичні дилеми у ветеринарній практиці. Професійна діяльність ветеринара нерідко супроводжується етичними конфліктами. Це можуть бути ситуації, пов'язані з необхідністю евтаназії, лікуванням без перспективи одужання, або з розбіжностями між бажанням власника й добробутом тварини. У таких випадках ветеринарний лікар повинен керуватися принципами

гуманності, професійної відповідальності та справедливості, приймаючи рішення, які максимально відповідають моральним і професійним стандартам.

Висновки. Деонтологія є фундаментом ветеринарної діяльності, адже вона забезпечує гармонійну взаємодію між трьома ключовими елементами -твариною, власником і суспільством. Її основна мета - збереження здоров'я, утвердження гуманності та зміцнення довіри до ветеринарної професії як важливої складової сучасного гуманістичного світу.

Список використаних джерел

1. Animal Welfare Guidelines - WSAVA. *World Small Animal Veterinary Association* URL:https://wsava.org/global-guidelines/animal-welfare-guidelines/?utm_source (дата звернення: 11.10.2025).
2. Панько І.С. Професійна етика лікаря ветеринарної медицини: навч. посіб. Біла Церква, 2006. 272 с.
3. Горюк, Ю. Правові аспекти та етичні норми використання тварин у наукових дослідженнях. *One Health Journal*, 3(III), 2025. С. 67–73. DOI: <https://doi.org/10.31073/onehealthjournal2025-III-05>.
4. Рожков, Ю. Г. Поняття професійна культура ветеринара. *Молодий вчений*, 11(3), 2015. С. 52–55. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2015/11/80.pdf> (дата звернення: 11.10.2025).
5. Шулаєв І.С., Козій В.І. Кодекс професійної етики та клятва лікаря ветеринарної медицини: їх роль у професійній діяльності. *Актуальні проблеми ветеринарної медицини*: зб. матеріалів всеукраїнської наук.-практ. конф. здобувачів вищої освіти (22–23 квітня 2025 р.). Біла Церква: Білоцерківський НАУ, 2025. С. 45–46.